

HUMORISZTIKUS KÉPES HAVI KOZLÖNY.

MEGJELENIK MINDEN HÓ 1-ÉN.

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓTULAJDONOS:
BARTALITS IMRE.

TARTALOM:

A hosszú nap és rövid ész. (Képpel.) — Választott nép. (Költemény.) — A zsidó — Bálint gazda töprengései a zsidókérdésről. (Képpel.) — Vérkeresztség. (Költemény.) — Maczesz. — Ötvös kérvénye Scharf Mórícz papája nevében az igazságügy-miniszterhez. — Egy sarkó története. (2 képpel.) — Rituális apró hírek. — Nóta. — A tiszta-eszlári csodadoktor. (Képpel.) Röpké szavak. (Költemény.) — Párbeszéd. (Képpel.) — Havi krónika. — Pholitik. (Képpel.) — Szönyögspíhések. — Kóser eszmék. — Miért utazik a harmadik osztályon? (Képpel.) — Ötvös Károlynak. — Beer Dávid életfilozófiai tételei a Beer Zhámi kis fiához. — Honjodi Ábrohám dollja moghánok. (Képpel.) — Vidéki trombita. — A kis pókhen di Gyulai. — Szimpla róza és a dupla számár. (Képpel.) — A zsidó „Nemzet” Csernatonyja. — A tudálékos pápai rendőrkapitány. — Szerkesztői üzenetek.

ELŐFIZETÉSI DIJ BUDAPESTEN, VAGY VIDÉKRE POSTÁN BÉRMENTVE: EGÉSZ ÉVRE 1 FORINT.

EGYES SZÁM ÁRA 10 KR.

ELŐFIZETHETNI:

BUDAPESTEN: VIII., ESZTERHÁZY-UTCZA 12. SZ. VIDEKEN: MINDEN POSTAHIVATALNÁL.

BUDAPEST.

BARTALITS IMRE GYORSSAJTÓNYOMÁSA.
1882.

Tisztelt olvasóinkhoz.

A „Füstölő“ I. évfolyamának lejártaival örömmel ragadjuk meg az alkalmat, hogy azon meleg támogatásért és pártfogásért melylyel vállalatunk nemcsak e hazában, hanem a külföldön is találkozott, szívélyes köszönetünket nyilvánítsuk. Előfizetőink számát tekintve azon örvendetes helyzetben vagyunk, mikép kijelenthetjük, miszerint a „Füstölő“ Magyarország összes élczlapjai közt a legelső helyet vívta ki magának. Előfizetőink száma folyton emelkedik, s ez örvendetes tény a legjobban bizonyítja a nemzeti antisemita mozgalom terjedését és jogosult voltát. Támogatásuk ösztönt nyújt nekünk arra, hogy lapunkat mindig jobbá és teljesebbé tegyük s meg vagyunk róla győződve, miszerint lapunk barátai, úgy mint eddig, fáradozásainkat előfizetéssel, valamint a lapnak körükbeni ajánlásával megjutalmazzák. A sajtó napjainkban nélkülözhetlen az antisemita küzdelemben, s ezért szükséges, hogy az antisemita párt első sorban is az ez irányu sajtót pártolja és terjeszsze, ha a kitűzött célt: „Magyarország teljes felmentését a zsidóuralom alól“ elérni akarja. — A „Füstölő“ legnagyobb mérvbeni terjesztését előmozdítja csekély előfizetési ára. — Terjesztésre szánt czimek szives beküldése után, mutatványszámokat szivesen küldünk.

A „Füstölő“ szerkesztősege.

Zsidó orvosok viselt dolgai.

(Az életből merítve.)

II.

VIII. A zsidó orvos a faluban halottként is volt. Ha oly halott akadt, ki nem ő gyógyított hanem valamely szomszédvárosbeli keresztény orvos, kényszerítette a halott környezetét, hogy menjenek a szomszéd városba azon orvoshoz ki gyógyította a beteget és kérdezzék meg, hogy mi baja volt a betegnek, mert ő addig el nem temethető — A szegény parasztok télen a legnagyobb hidegben, hóban, sárban átmentek a szomszéd faluba, a hol a keresztény orvos nem győzött a zsidó szemtelenségén bámulni. Így természetesen, hogy ily eshetőségek ki ne legyenek téve, inkább a zsidóval gyógyították betegeiket. — Midőn a zsidó megdudta, hogy mi baja volt a meghaltnak, azt mondta: „No látják, ez olyan betegség, melyből, ha engem hívnak, én kitudtam volna gyógyítani és még most is élne a beteg.

IX. Midőn cholera volt 1873-ban, a zsidóorvos nem mert bemenni, hanem megállt az utca ajtóban, botjával addig verte azt, míg kijött valaki, de azt sem bocsájtotta magához közel, azt parancsolta, hogy csak a konyhaajtóból kiáltsa ide neki, hogy hogy van a beteg. — Akár mennyire kérték, hogy nézze meg a beteget, nem ment be, hanem azt mondta elég lesz, ha a beteg az ablakon kidugja a nyelvét, majd ő innét is meglátja, és a kapufélfához támaszkodva írta meg a receptjét.

X. A zsidó doctor teherbe ejtette keresztény szolgálóját, ki a község házához ment és a doctort urtól gyermektartási cziemen néhány forintot követelt. — Felhívták a doctort, ki nem is tagadott semmit, de fizetni nem akart. — Erre a község igen tisztességes előjárói azt mondták: már tek, ur ez mégis nem illik. — Mit! nem illik? Hát tudják kientek, hogy mi illik, kientek nevéletlen parasztk, kienteknek nincs is műveltségük. — Már miért ne volna műveltségük? — Azért nincs, mert kientek megelégszenek a feleségükkel, pedig aki művelt embernek akarja magát tartatni, annak a felesége mellett mindig kell egy-két nőt még tartatni. (Ez szóról szóra így történt.)

XI. Mikor ez a szemtelen zsidó beszédei és visellete által annyira maga ellen indította a népet, hogy agyon akarták ütni, ekkor egynéhány jó akarója kérte, hogy adjá be lemondását, mert vagy agyonverik, vagy fegyelmi vizsgálatot indítanak ellene és elcsappják. És ő ezt tenni nem akarta; végre hosszas unszólásra bevallotta, hogy azért nem közzöndhet le, mert nem tudja, hogy kell megírni a leköszönést, hanem ha valaki megírja helyette, aláírja; így aztán a falu jegyzője megírta a leköszönést, a zsidó aláírta, és eltakarodott Debreczen környékéről Sáros-Patakra, most is ott van.

Rosche.

A „Füstölő“ 11. számában foglalt „Fejtörő“ megfejtése:

„Éljen Istóczy Győző az antiszemiták vezére!“

Helyes megfejtését a következő t. előfizetőink küldték be: Varjas József, Stiblo István, Pribenszky Magdolna, Millán Antal, Ifj. Hubaffy Sándor, Bodnár Gábor, Talabér Gyula, László Endre, Szalay Pál, Blaskovich Gyula, Lukácsi János, Albl József, Lamos András, Gróf Pejacsevich Irma, Hlavács Kálmán, Veleđits Lajos, Barlanghy Adorján, N. J., Kubinyi Bertalan, Winkle Gyula, Kolpaszky Róza, Hollósy László, Pinter János, Valentiny Gyula, Sambach Károly, Nandrássy Gusztáv, Dombay Károly, Bárány Sándor, Tóth Endre, Gáspár Kálmán, Székelyi Károly, Dávid Kornél, Géczy Iván, Tartsay Flóris, Nyarasy Kapisztrán János, Békeffy Sándor, Fener Géza, Karsay Lajos, K...l Győző, Lakos János, Nagyfejő István, Sugár Dávid, Zeley Kálmán, Benedek Gyula, Petz Antal, Riemann Frigyes, Az 1402. sz. előfizető, Kiss István, K. G. Ács, Kompanek József, Kirtósy Antal, Mihálik János, Gógh Antal, Barabás István, Bíró Miklós, Kovács Lajos, Gaál Sándor, Kreizler Ferencz, Bodon Pál, Racz Pál László, Ihary János, Bibescu György, Hajnal József, Popovits Imre, Dr. Kis Jenő, Miletis Mátyás, Gaál Elek, Drájkó István, Kuntár József, Vida József, Kálmán Mariska, Klemm Márton, Mikovényi Móríc, Knenner, Berta M., Tóth József, Auerbach Miklós, Schieder János, Galusz János, Fogagyútn Kóbi, Igaz Péter, Wehner Ede, Csendes Joachim, Frigyer Imre, Sághy József, Tornai, Kiss Imre, Arany Dezso, Polgári olvasó-kör Kun Szt. Miklós, Ruzinkó Mihály, Muhay Péter, Sajóssy József, Menyhárt Sándor, Szaniszló Gábor, Hadzsega Miklós, Csomra R., Erhard R., Fehér J., Roszpál Alajos, Kheberich Kálmán, Paracetich Ernő, Hábel József, Somogyi Adolf, Scholtz Károly, G. S. Csernye, Ifj. Völgyi János, Ribáry Imre, Pázmány Jenő, Mátyay Gábor, Vojnich Tunis Dániel, Jekkel József, S. K., Vöneyk István, Turinitz Sebesteny, Honéczy Ödön, Fülöpp Ede, Szábel Boldizsár, Somsich Sándor, Berbekutz Péter, Kussucksy Ferencz, Újhelyi, Stráusz Géza, Kardos D. Péter, Somogyi Béla, Andrassy Ernő, Richter Miklós, Bíró Gábor, Várossy Ferencz, Millner Janka, Csákok János, Medgyaszay Gyula, Nágel Gyula, Fugel István, Czuleger László. Az 1828. sz. előfizető. A bud-szent-mihályi olvasó-kör, Schwerer Lajos, Kovács György, Újhelyi József, Winkler, Nothelfers Kapuy József, Fülöpp József, Korniczky Frigyes, Tráiber János, Torók Pál, Hofer Károly, Péter Lajos, Csernyus Albina és Izabella, Várkeői János, Till Péter, Almásy Zsigmond, Éde, János, Pázmány Emil, Mihálik József, Hanny Gábor, Lang József, Ajtai Müller Eszter, Kummert Ákos, Suppauer Gáspár, Husenitza Mihály, Pöltz Pál, Führer Sándor, Fodor Béla,

FÜSTÖLŐ.

ANTISEMITIKO-SATYRIKUS ÉS HUMORISTIKUS KÖZLÖNY.

MEGJELENIK MINDEN HÓ ELSEJÉN.

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ-TULAJDONOS: **BARTALITS IMRE.** — A FÜSTÖT EREGETI: **KÉNKŐ.**

ELŐFIZETÉSI ÁR
postal bérmentes széküldéssel:
Egész évre 1 frt.
Egyes szám ára 10 kr.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIATAL,
hová a lap szellemi részét illető közlemények,
előfizetési pénzek és hirdetések küldendőik:
BUDAPEST, VIII., ESZTERHÁZY-UTCZA 12. SZ.

HIRDETÉSEK
háromszor hasábozott garmondsor vagy ennek
félfogata 5 kr.
Nyitlító soronként 20 kr.
Kéziratok nem adatlak vissza.

☞ A „Füstölő” I. évfolyama lejárván, felkérjük t. előfizetőinket, előfizetőseiknek mielőbbi megújítására, hogy a nyomtatandó II. évfolyami példányok mennyisége iránt eleve tájékozva lehessünk.

A kiadóhivatal.

A HOSSZU NAP ÉS RÖVID ÉSZ.

A galicziai zsidóknak az a gyönyörű szokásuk van, hogy az ugynevezett hosszú napon délbent elhagyják a templomot, s otthon a libapecsenyével és fonott kalácscsal dúsan megrakott asztalt, mint a tánczoló dervisek, körül keringik, s magukat a kellemes illattól gyötörtetve, kinjokban hol ide, hol oda köpködnek s némelykor az ételeket is szerencsétlétik egy kis zsidó harmattal. Ugy látszik a galicziai zsidók nem tagjai az állatkínzás elleni egyleteknek, különben megkimélnék magukat, s nem pazarolnák oly bőven az ökörnyálat.

VÁLASZTOTT NÉP!...

(A drezdai nemzetközi antisemita congressus alkalmából.)

Választott nép! Ugye most jó volna
Jerichóból trombita s fazék,
Melyek gyáva lármájára Drezda
Szép városa összeomlanék?!
De oly fegyvert kezded ma nem készit,
Mert h a m i s hozzá az anyagod;
Igy hát dicső! azt a sok hős férfit
Onnét ki nem trombitálhatod.

Vagy jó volna Dávid parittyája,
S abba a tüzes mennykőből egy,
Mely Istóczyt s társit fejbe vágva,
Szép sorban a goj-fejeknek megy;
De ehhez meg ügyetlen a markod,
Mert lopó szurokkal van tele;
Sőt inkább jómagad fölött durrog,
A jó Isten áldó mennyköve.

Vagy jó volna Bethulia hölgye
Ölegetni a goj-dalnokot,
Hogy álmában nyakon köszörülje,
Kinek nappal keblén álmodott;
De haj! Tisza-Eszlár égi lánya
Judithnál ragyogóbb ideál,
Mert az ő goj-szerelmének ára
Majdan a te gaz fejedre száll!...

Pipaszurkáló.

A z s i d ő.

Vörösmarti Mihály és Deák Ferencz a negyvenes években a Hortobágyon keresztül utaztukban betértek a csárdába, hol ebédet rendeltek

Miközben az ebédre váraoztak, betért egy ütött-kopott ember a csárdába s bort rendelt.

— Majd ha megfizeti régebbi tartozását, akkor adok bort, de addig nem, — szolt a kocsmáros elutasítól, mire a vendég elszontyorodva, kisompolygott.

— Ki ez az ember? — kérdé aztán Vörösmarti a kocsmárosától.

— Kicsapott kántor, de szép verseket tud csinálni.

— Igazán? Akkor hívja vissza s adjon neki bort, mi kifizetjük régi adósságát is.

A kocsmáros úgy tett, amint mondták. A kicsapott kántor pár perc alatt ismét benn volt.

Vörösmarti magához szólította őt.

— Igaz, hogy ön verseket is csinál? — kérdé.

— Igen is szolgálatjára.

— Akármikor?

— Akármikor, akármire.

Az ablak alatt épen ekkor haladt el egy batyus zsidó.

— Hát mondjon erre verset, szolt Vörösmarti kitekintve az ablakon.

A kicsapott kántor rögtön készen volt:

„A zsidó sokat utaz — Keveset költ;
Adót nem fizet, töltést, — Utat nem tölt;
Nem szánt-vet, mégis neki — Terem a föld!“

— Irigylem ettől az embertől ezt a gondolatot, — szolt Vörösmarti, Deák Ferenczhez fordulva.

Bálint gazda töprengései a zsidókérdésről.

Aszondom, hogy emberül megmondta Drentelen muszka tábornok a baltai zsidóknak, a miért ezek a felsőbb hatóságokat és a város képviselőit azzal rágalmazták a császárhoz benyújtott folyamodványukban, hogy a cséseléket a zsidók ellen uszította.

— Hazudtak kendtek, förmédt rájuk a tábornok, kendtek csak azért panaszkozhatnak, hogy kendteket nem szereti senki. De hiszen kendtek sem szeretnek ám pénzen kívül senkit és semmit. Pétervári védőikre számítanak? Biztosítom kendteket, hogy azok csak a pénzt fogják kendtektől kicsikarni.

A mi zsidaink is szívükre vehetnék ezeket a kemény, de igazságos szavakat, mert a tiszta-eszlári ügyben ők is kigyót-békat kiabálnak a bíróságra és törvényhatóságra egyaránt, azért, hogy a rájuk néve kellemetlen ügyet bolygatják és budapesti védőikre hivatkoznak, kik szintén csak a pénzt fogják tőlük kicsikarni, no, meg egy kicsit saját hírnevük mögött is beteszik az ajtót.

Ezt én belátom az én paraszt eszemmel is, de furfangos zsidaink nem akarják belátni, holott egyik védőjük Ötvös uram, már is ugyancsak befityült nekik legujabb instancziájával, melyben nem állal hazugságot-hazugságra halmozva, kigyót-békat kiáltani igazságszolgáltatásunkra, melynek ugyan nem érthat, de igenis lerontja még azt a kis jóakaratot is, melylyel még némelyek talán viseltettek a zsidók ügye iránt.

De azt már az én paraszt eszem föl nem foghatja, hogy mit akartak elérni a pápai stb. zsidók, kik bevették saját ablakaikat s aztán panasz tettek, hogy a kereszténynek tették meg rájuk ezt a csúfságot; az e miatt elrendelt vizsgálat aztán kiderítette, hogy a panasz nem egyéb volt szemtelen hazugságnál, melylyel a külföldet is meggyőzik arról, hogy mennyit ér a zsidók jajveszekélése, kivált nálunk, hol még soha sem volt semmi féle bánatódásuk.

Aszondom, hogy a zsidók szemtelenségével szemben sorakozunk mi is, tegyük magunkévá a Drezdában a nemzetek legjobbjai által hozott határozatokat és tartózkodjunk a zsidóktól mindenben. Elvégezhetjük dolgainkat zsidó nélkül is, tehát ne hízaljuk őket véres-verejtékekkel szerzett pénzünkön. Sorakozunk a „Füstölő“ és „12 röpirt“ körül, melyek mindig beesületesen megmondják, hogy mihez tartunk magunkat.

Zsidainkank pedig még csak azt mondom, hogy a muszka zsidók iránt itt-ott mutatkozott részvétet és jó indulatot is megszüntette ezeknek hazudozása, hát ökemék hová akarnak még appellálni?

Bándi legyenek, ha ezt meg tudom mondani.

Vérkereszttség.

*Tisza-Eszlár. Megint Tisza!
Ez is a magyar vért issza!?*
*Hej, magyarom, jó magyarom,
Be sok ellenséged vagyton!*

*De egy kis lány nem a világ:
'Sz letépni való a virág,
Legkivált, ha szolgál szépen,
Nemes cselra, bárány képen.*

*A zsidókat ne bántásatok,
És ne érje őket átok;
Hisz ők minket úgy szeretnek:
Szűz vérünkben megferednek.*

*Meg is isszák, mint a nektárt,
És a szűz vér nekik nem árt,
Nem innák, ha nem szeretnék,
S szeretetért ki bűnhődjék?!*

*Édes anyák, édes anyák!
Ne legyetek ti mostohák!
Kis lányokra vigyázzatok,
Mevágják a zsidó papok.*

*Szűz leánynak vére édes,
Legkivált, ha keresztészes,
A zsidókat ne bántásatok:
Üdvösséget hoz az rájuk.*

*Söt logika is van benne,
Hogy a zsidó vérünk vegye;
Ha meggyűjti a pénzünket:
Igya is meg a vérünket.*

*Pártolja őket Bécs, Tisza,
Mely verejtékünket issza,
Mert hisz a czél csak oda vág:
Koldussá tenni a hazát.*

*Magyar kormány Bécs nótáján,
Tollas zsidó furulyáján,
Sakter éles beretváján,
Elősködnek Hungárián.*

*De igazán mondom néktek,
Hogy ez mind nem szörnűj vétek:
Hisz vannak egész földrészek,
Gyönyörűséges, hős népek,
A kik emberhússal élnek,
És velünk még sem cserélnek.*

De Bora.

MACIESZ.

Mivel a tisza-eszlári leánysakterező zsidóknak oly lelkes védője lett — Funták, azért boszorkányszerű teendőik a védő ur homlokára egy hagymakoszorú pompás példányát — fonták.

* Ha az aranyborju beszerzésére már az ó-szövetségben szükséges volt egy — ötvös, mennyivel

inkább szükséges az újszövetségben egy pompás, kövér aranyborju beszerzésére — Eötvös.

* A zsidókkal kitelepítésök alkalmával ugy leszünk mint az — ebekkel. Számталanszor vissza fognak nézni s megkísérlék a visszajövetelt, de mi a törvény paragrafusaival mindaddig dobálni fogjuk őket, míg az utolsó szálig ki nem inálnak hazánkból.

* Ha a neolog-zsidók oly igen megkülönböztetik magokat az orthodoxoktól, ugy hordjanak legalább zsinegen csöngetyüt, hogy az ember felismerhesse őket.

* Ha rajtam mulnék, hát az erkölcsstanokbau a fajtalanság bűneinek legutolsója: a bestialitás után tennem a zsidókkal való házasságot.

* Azoknak, akik azt mondják, hogy csak kényszerítéségből philosemiták, nagyon szivesen elhiszem azt, hogy mielőtt azokká lettek volna, csakugyan nagy — szükségben voltak.

Pfiaszurkáló.

Ötvös kérvénye Scharf Móríc papája nevében az igazságügyministerhez.

Imigy amugy tisztelt igazság(talan)ügy minister ur! Midőn én és nőm azt az állítólagos saktolást elkövöttük, csak istennek tetsző dolgot tettünk, mert egy anyát megszabadítánk a gondoktól, ki maga is csak ugy élhet, mint a vízi snepf, mely téltől fogva tavaszig mocsárban tartja csőrét.

Vizsgálati fogságba kerülve, a lehető legdurvábban bántak velem, mert még csak azt sem engedték meg, hogy feleségemmel schabeskor együtt lehessek és két szál gyertyát égethessek, pedig egy harmadikat még az ördögnek, azaz a vizsgáló bírónak is akartunk gyujtani, de es war alles unsonst.

A biztos, s örök kiállhatatlanságát lehetlen leírni, feleségemet, — ki eddig megszokta a „mádám“ és „Frau von Scharf“ czimet — egyszerűen csak „Scharf-nőnek“ titulálták, pedig a Solymosi áfer előtt még egy héttel is azt mondta Nagy László helyettes ügyész ur, hogy „Kisz zti Hand gnädige Frau von Scharf“.

Szegény Móríc fiam már este 5 órákor leszokott a verébekkel fölni s daczára ennek, még 10 órákor is vallatták s mivel a nagy álmatlanság miatt kinjában már a gyertyát is burkának mondta, — ráfogta: hogy ő a zsinagóga ajtajának kulcslyukán át látta a történeteket, holott mint később a föállangyész ur is bizonyította, azon keresztül mitsem szemléllhetett, mivel mi azt, (közünk mondvá) a tett után titkos kéz által betömettük...

Hallom, hogy a fiut az alispán ur pártul fogta, s egy gróf havonkint fizetést ad neki, mi ellen hangosan tiltakozom. Nem szorultunk mi senki pénzére, mert a kik 5000 frt pályadíjat az eszlári drámára kitűztek, a hullacsempészétért annyit áldoztak sat. tudnak még annyit reszkirozni, hogy az eltévelyedett fiu ősei ortodox vallásának egyiptomi setéségébe visszavezettetvén, abból még ember válhassék.

Egyébként is a legjobb gescheftet rontották el ezek a jó szívű urak, mivel én Móríc fiamat egyik rokonom vezetése alatt a külföldön pénzért akartam mutogattatni s már Drezdában béreltem is neki termet; így azonban most minden elmarad.

Mi ennek daczára erősen bizunk árt(h)atlanságunkban és a dolog lassu menetében, mely legalkalmasabb arra, hogy a feszült várakozásban levő publikum elaludjék — s az egész komédia szép csendesen letérjen a napi rendről.

Már az újságírók ugys panaszkodnak, hogy mindig ügyünkön kell rágódnok, kik jobb szeretnék, ha valahol újabb országos scandalum történnék.

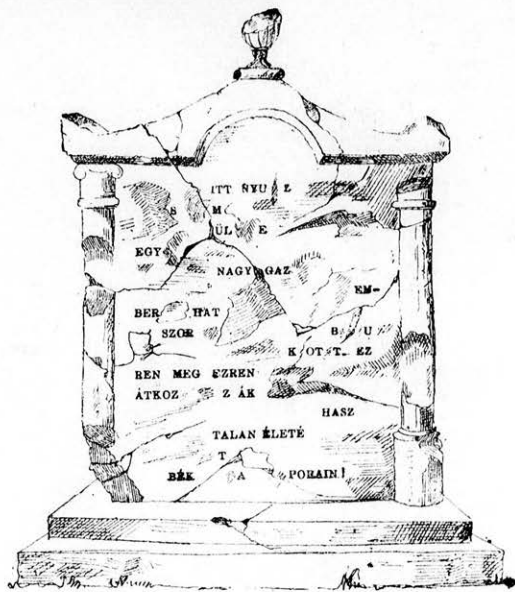
Kérem tehát a minister urat, hagyja meg a nyireltházi törvénytészeknek: miszerint bánják velünk gyöngédebben s ne vizáltassa meg ruháinkat, kenyerünket, sat. mert ezáltal a levéltitkos szentsége sértetik meg.

Remélem, nem fog kérvényem sikere elmaradni s lehetővé teendő excellenciát, hogy a fővárosi zsidó érzaletű zsurnalisztáknak szerenésés kiszabadulások alkalmára tervezett bankettjén menokára színről-szinre láthatom és csókolhatom az én választottaimat.

Az eszlári sakter.

EGY SIRKŐ TÖRTÉNETE.

Az igazságos idő letörli a hazug betűket s meghagyja azt, ami való.

Rituális apró hírek.

Összeeszezte: Botfy András.

Tolnamegye Csehi községe az ország legliberaliszebb községe, miért? mert az oraság zsidó, a bérlők zsidók, czek tisztjei zsidók, a regálebérlők zsidók, bírója zsidó, jegyzője zsidó, lelkielben pedig tiszteletbeli rabbihelyettes a kath. pap, ki a Talmudtorát ékes magyar nyelven magyarázza Irányi Dániel legújabb fordítása nyomán.

A csehii rabbihelyettes a községhez kérvényt intézett, melyben kéri számára megrendelni a „Füstölő“ által második javított kiadásban nyomtatott zsidó szótárt. A község utalványozta az 1 fítot vissza nem térítés fejében.

Az ireghi sakter eltávozásán, a hitközség fényes küldöttség által kérte fel a csehii t. rabbihelyettest lelki ügyei vezérletére. A küldöttség tagjai: Napthí, Roszlábu, Hidi, Tugyis, Peérez urak, élükön Sarky ural. A rabbihelyettes a megtisztelő állást Wahrmann utólagos jóváhagyásának kikérése mellett elfogadta.

A csehii rabbihelyettes az ireghi zsinagóga közelében levő keresztény házak által befertőztetett levegőnek megtisztítására két kiló „Füstölő“-t rendeltetett az országos izraelita iroda által. Földije Somssich Pál e hír hallatára a Lipótvárosban öröklött náthaláz ellen szinte 30 ezüstpénzért rendelt Wahrmann kebelbarátja közvetítésével a „Füstölő“-ből.

Az új ireghi rabbihelyettes férfi négyest állított össze Napthí, ennek atyja, Roszlábu és Sarky szakférfiakból. Mult szombaton adták elő bravourral a régi de mindig új zsidó éneket: „Keresztények sirjaitok“. A zsufozásig megtelt imaházban jelen voltak lelkes ovatókban tüntették ki a kitűnő szereplőket. A bájos hölgyek libamáj pástétommal vendégelték meg a karmester rabbihelyettest; a hitközség pedig nevéből egy szegényemházat fog alapítani, melyhez a keresztények szolgáltatják az alapot, a férfi négyes pedig gondoskodik fog keresztény szegények beszerzéséről.

—<3>—

N Ő T A .

Nincsen nekhem shemmi bajom,
Vagy ha van is, elthagadom:
Nem mondom el a csuhf ghojnak,
Mert meg azokh khicsufolnak.

A minap is, hogy fhát vetthem,
A fhát biz én khevesletthem;
Azt mondták rá, hogy moghának
Elég lesz akhasztuffhának.

Van nekhem edj szhép fheleség,
Az én nekhem nadj njeresség;
Megthetszett az oraságnak,
Meghitt mindjárt khasznárjának.

Azótha vagyok én khasznár,
És ez nekhem sokhat használ,
Mind enyim a jüvedelem,
Thekintetes lett a nevem.

Már ezután vigan élek,
Orasággal sem csheerek,
Minek is a szhép fheleség,
Ha nincs rajta nadj njeresség?

Vaskezü.

A tisz-eszlári csodadoktor.

Hogy ki ez?
Nem csodáljuk, hogy nem
ösmerik, hiszen nem is adott
reá okot, hogy ösmerjék.

Fájt is neki szörnyen.
Hirnévre vágyott. Hirnévre
bár mi áron.

No most jött reá alkalom,
még pedig — jó áron.

Kicseppenvén a félhiva-
talos szerkesztőségéből, lett be-
löle — reporter.

Meg kell a zsoldot szol-
gálni. Ha az írói tehet(len)-
ségével nem válhatott a kor-
mány hasznára, felesap dak-
ternek.

Le megy Eszlárra s ki-
süti, hogy Scharf Móricz örült!

(Lásd a „Nemzet“-et.)

Különbén — mint e képe is mutatja — igen
jámbor, nem oly veszélyes, mint a minővé szeretne
lenni.

Küldték, — ment; s mert nem tudta, hogy
voltakép minék küldték: hát azt hitte, hogy bolond-
tot kell csinálnia. Százat nem találván — csinált egy
bolondot.

Röpke szavak.

Hej te híres Tisza-Eszlár,
Hát lányodból, mondd, mi lesz már?
Rémitó sok már az Eszti,
Törvény mégis nyomát veszti.
Szép ötezes a lány ára,
Fel! Ki akad a nyomára!
Óh ti ravasz, képmutatók,
Pénzt tüztök ki? Kaczagatok.
A vizsgálat későn van már,
A lány lelke az égben vár.

Undok lengyel-zsidó hordák,
Jönnek már a határon át.
Bandérium, fényes fogat,
Pénn üdvözli majd azokat.
De bennünket né érjen vád,
Hisz az élet sok példát ad.
A sziv érez, s hallgat az ajk,
Szinleg ők nem bänkódnak rajt:
Pietismus álszabadság,
Minden erény fölébe hág.

Most Istóczy intő szavát
Nevetik és nem érzik át.
Majd későn hull a könny árja,
Zsidó füttyöl, magyar járja.
Szemtelen, gaz, gyáva népség
Lesz hős Árpád földjén ur még.

Tekints csak szét a hon körül:
Magyar zokog, jordán örül:
Elfordulsz és nedves szemed
Vérrel szerzett földre veted.

Zsidó zsebben nyög már a nép,
A vampyr csíp, öl, de nem tép.
Fényes, nagy mult, átkos jövő,
Ki idézte vajjon elő?
De hagyjuk a fájó képet!
Ki a gasság elé lépett
Izgatónak mondják szerte,
Mert az erényt védni merete.
Juda faj hát tódulj hozzánk,
Még nem elég koldus hazánk!

Á. G.

PÁRBESZÉD.

— Hová mégysz Smüle?
= Nyiregyházára esküt tenni.
— Mily ügyben?
= Még nem tudom.

—○○○○—

Havi krónika.

September.

1-en. Gróf Pálffy 100 arany havi tartásdíjat biztosít azon
szent sakter fiának, ki a jövő husvétii maczeszhez szükségeselt ke-
resztény vér erőszétséért vizsgálati fogságba kerül. Ha ugyan
akad még hatóság, mely az ilyesmiért megmeri a vizsgálatot in-
dítani.

4-en. Heller Samu fővárosi izraelita egy kis 8 éves ke-
resztény leányon, ki boltjában irkát vásárolt, nemi erőszakot kö-
vetett el, minek folytán az élet-halál közt van. Tehát ilyen mó-
don akarnak Somssich Pál zsidai vellünk összeolvadni? Sola
sem lesz uram kutyából szalonna, azért jobb, ha ők elmennek
régii hazájukba, hol talán alakul egy újabb Sodoma és Gomorha,
mely őket egyszerre elnyeli...

6-an. Komáromban egy V... r nevű zsidó a nála dolgozó
kőművest azért, mert szombaton bérét követelte tőle, saját ka-
lapácsával annyira összeverte, hogy életéhez nincs remény. Ismét
egygyel több példa arra, mily gríási szentelenség lakik e fajban.
Jól tudják a zsidók, hogy a Solymosi affaire miatt ugy is ki-
loccsanásig megtelt a keserűség pohara, mégis hallatlan bruta-
litásra vetemednek. Mondja még azután valaki, hogy nem türel-

mes a magyar nép, mely ilyen cselekkel szemben elég erősnek bizonyul, magát az önbiráskodástól visszatartani.

9-én. V . . . r komáromi zsidó, ki a leirt súlyos testi sérteket elkövette, a sértett féllél 100 frtban kiegyezett. Reméljük, hogy a komáromi kir. ügyészség tudni fogja kötelességét, s a hivatalból fildözendő súlyos testi sértes büntetetté elkövető barom ellen megindítja a fenyejtő eljárást.

10-én. A „Nemzet“ című zsidóírányu hermaphrodita kormánylapot a nemes-militicsi casinóból kitiltották. Reméljük e nemes példát az országban mindenütt követni fogják s nem engedik meg, hogy a Jókai, Csernátóy-féle (ortodox cultus hazánkban elterjedjen, mert a társadalmi gaz magától is buján tenyészik nálunk.

12-én. A drezdai antisemita congressuson óriási lelkesüléssel fogadták a magyarországi vendégeket, — s határozatba ment, hogy a tiszta-eszlári bűnügyi aktákat közköltésen kifogják nyomatni, hadd lássa a világ, milyen az az óriási csiga, mely oly borzasztó lassúsággal halad, hogy már a közönségnek felcsigázott érdeklődése is elkallódott. Ha már csigáról van szó, nem-e jobb lett volna a közönség érdeklődése helyett Scharf uramat felcsigázni?

15-én. X. magyar mágnás érezvén vagyoni végelgyengülését, öngyilkos lett, azaz elvett egy zsidó leányt. Sajnáljuk a nemes gróft, hogy ily prózai nemét választotta a halálnak.

23-án. Nagyszombatban egy zsidó-egylet alakult, mely a zsidókérdést úgy akarja megoldani, hogy az izraelitákat rábírija a disznóhús evésére. Bizony szerintünk helyesebb volna, ha disznókat lehetne rábíri, hogy a zsidókat megegyék, majd a sertéssel mi magunk is csak elbánnánk.

27-én. Budapesten a főrabbi újévi szónoklatot tartott, melyben égre földre esküdött, hogy az eszlári sakter ártatlan. Most még csak az volna hátra, mikép viszonzosság fejében Eötvös is mondana Hoszter érdekében hasonló szellemű predicationát. . . .

30-án. Péczeli Ignác homoeopata doctor olyan szert talált fel, melylyel az ember a náthát kedve szerint előidézheti. E jeles találmány valóban régen érzett szükségét pótol, mert most már az ember szinbázba, akademiái gyűlésekre, s bírósági tárgyalásokra a veszélyes zsidó miazmák miatt csak egészsége veszélyeztetésével mehetett el; most azonban a mesterségesen előállítható nátha biztosít bennünket e baj ellen. — **A külön-féle zsidó-zsurnaliszták** már előre hegyezgetik azon lúdtollat, melylyel majd a német „Füstpötlőt“, a „Rebach“ első számát, a legnagyobb dicséretáddal(?) fogják üdvözleni. A „Rebach“ szerkesztősége azonban már jó eleve kijelenti, miszerint a következő reklamokért egy fillért sem fizet.

— 542 —

PHOLITHIK.

Én dicsérek az a
rabbi,
Kfi az a gaj lány
megült,
Szebben ragyug fűn
az égbolt,
Thübb hagy má t he-
rem a föld.
Jilkhultham én is
eleget,
Csak hojd nem jüth
senkhi rá;

Elthogodtam, vajd elvitthem
A gaj ablakhja alá.

Ozthán mi volth még a legszebb,
Be is cshokthák érthe azt,
S az enyém lett földje, ház
Mig haza jütt a pharasz t.

Maczesz.

Szónyogsiphések.

Fhan Hárn fhan Bodí.

Thateleben, mit hozol nekhem, ha jó kseft sinász,
a vhasárfhiából?

Tholáld khi Moriczleben
Bizemoshan edj ój nodrágh. .

Nem.

Hát okhor zekkhher edj ój khobhath.

Azt sem.

Edj széph oráth . . .

Khatt bevár!

Na hát thodom már; elviszedh enghemeth a
theaterbele.

Hojd gondolsz ily balandság? . .

Hát mondjal meg hát mit adsz? . .

Nekhed adhok a thied joss, az enyim volt
fötyölöt.

Khedves Szhálikhám, mit khostálja edj fhel
fhont morhahós?

15 krojzhárt khosthálja

Hát edj fhel fhont borkahós?

5 krt.

Hát sókholni való jó Szhálika, minek hozatod
the edj fhel fhont morhahós. mikor edj fhel fhont
bhörkhahósból is csak annyi morhahós leves leszhi
moghát?

Zhámileben, Zhámileben, nhézzél shak a kis
grojf jerekek, hojd kosikáznak maghokat.

Thateleben, nekhem is vedlj edj kis kosi.

Hát szeretnél the is grojfi jerek lenni?

Nem szerhetnék én, inkább maradom én en-
ghemeth sak a Zhámi.

Miért?

Mert a grojf jerekek még khöznap is meg-
masdjék magukhat.

Koser eszmék.

(Elgondolja őket mogának a hetven perzentés Dájts Bernát.)

Kérdi tőlem az Iczig, miért okosabbak a zsidók, mint a
gojok? — Azért, felelék, mert ha minden ember csak az orra
hegyéig lát, a zsidó tovább lát mint a goj, mert hosszabb
az orra.

Jó, hogy Jeruzsálem jutott eszembe, mert erről Kallisztosz
is eszembe jutott, a kit a pesti rabbinus kiátkozott, mert szem-
mükre hányta a Tischo beovot. Hát mit szólna ahhoz Kallisz-
tosz, hogy hosszú napon reggeltől estig azt fogadjuk Istenek,
hogy többé nem esalunk, és mi mégis esalunk. Kallisztosz bo-
lond, ha azt várja, hogy mit Tischo beovok fogadjuk, megtart-
juk, ha azt sem tartjuk meg, a mit az engesztelő napon foga-
duk Istenek.

Mégis csak jó ember az az Istóczy, meg Ónody, nem
engedte be magának az orosz zsidókat, mert khérem alásan, mit
csináltunk volna mi magyarországi zsidók, a nagy konkurencia
miatt, mi adunk pénzt 120%-ra, ik adnak 110%-ra is.

A Sarah Bernhardtleben Londonban játszik az oroszor-
szági zsidók jhavára, kíváncsi vagyok, játszik-e majd a kizse-
belt magyarok jhavára is, kiket a mi váltoink üznek Amerikába.

Amerika! Jut valami magamnak eszibe, az orosz keresz-
tények a zsidókat fizik Amerikába, revancheban a magyarországi
zsidók a keresztényeket kergetik oda. Quitt.

Miért utazik a harmadik osztályún.

U r a s á g : Khérem khosznár ór, váltsa nekem edj jegyet a harmadik osztályra.

K a s z n á r . Miért épen a harmadikra ? mikor nagyságod elég gazdag.

U r a s á g : Azért, merth a negyediken nem bírom kñi az állást.

Ötvös Károlynak.

1882. szept. 8.

Hitem jó magyar ember vagy Károly; de hiába!
A juda isteneért, (t. i. pénzeért) Hunnia álfia léssz!

Ármányoskodol ép úgy, mint ama fajzat a melyik
Bérelé tégedet, azt védeni a miye nincs.

Honszerető.

Beer Dávid életfilozófiai tétélei a Beer Zhámí kis fiához.

Khedves Zhámileben soha she ne hidjél hojd edj rhokháról nem lehet hózni khét bő; ellenkhezölég, khét rokhát is hóziathól edj bőrből s mindkhető bőre rebach.

Zhámileben ezen thomások ne khezeljél a thied jermekekkel mikhor még élsz, mert tholálnak nekhed vheszedelmes khonkorent, hanem pesételjél le ezeket edj paphirba s adjál át nekik mint thestament shok áldással.

Hajd ha thégedet khapeczitálni akarja edj ghaj, mondván, jobb ma edj veréb, mint holnap edj thó-zok, shak vedjél el tőle a veréb ma, s menjél el hozzá holnap a thó-zokért.

Ha the khaphod a vasóton egy frachtgót, mandjál a fűnancz, hojd dohány; akhor beszálitha-nak nekhed a thied láda a vámházba végen vizi-

thaczian; s a vámházból nekhed a sphediter haza szhálit 10 kr, rebach 40 kr.

Zhámikhám lelkhem, hojd ha the boldogólni akharod, szidjál legjobban a sidó, hanem a ghajt legjobban saljál.

Jegyhezél meg Zhámileben, ha ezen regelek the megtarthasz, thöbb hasznád veszed nekik, mint két főtölönek.

Honjodi Ábrohám dololja moghánokh.

Tisza-Eszár, T sza-
Eszár,
Najdszherő khis drá-
ma.
Azt mondanakh, hojd
a Juda
Nation megbánja

Tholán szhomárok
vodjünk mi,
Hojd magonkat had-
jukh.
O legkhisebb bánthol-
mazás
Százszor visszaad-
jukh.

Van minelkhünk ejd
erős had,
Bevesz minden várat,
Azhán az a legnadj
szerőbb,
Nem is sokhat fárád

Khűnnyen lethod fejdverezni
Mindenfhéle néphet,
S a legjorsabb phariphának
Lávethi a fékét.

S ha thán edjet le is józik,
Van helyette száz is
Ez a phumbás khis regin ent
A mi buggyelláris

Maccosz.

VIDÉKI TROMBITA.

Vai geschrien! A „Füstölő” kihozta sodrából az ireghi zsidókat, különösen az Ablakos és a Roszlábu prűszögnek tőle. A zsidó preceptor még arra a szmetelenségre vetemedett, hogy a magyar olvasó körből — köznylvlen: zsidókaszinó — kitiltotta a „Füstölő”-t. De hát miért nem szaglik ezeknek a „Füstölő”? Mert nem a „Pester Lloyd”, „Zsurnal” és egyéb semita lap tömjénfistje, melyhez annyira hozzászóktak azok az okos zsidók, kik 120 perzentos gscheftjeikkel levétköztettek sok tudatlan keresztény polgártárest. Mert csak ily módon történhetett: hogy az, ki a 60-as évek végén egy termékeny magló Rűfke, néhány borzas poronty, egy himpókos vén gebe és egy tucazt ablakrá-mával düledező rongyszedő fogaton tartotta bevonulását, ma oly üzlettel bír, melynek évi forgalma 60 ezer forint, ma téns ur, földbirtokos és tőkepénzes. Egy másik garasos gyapjus zsidó

nyomorának enyhítésére perselyben gyűjtötték a Rothschildfillérekét, ma az uzsora jóvoltából városi képviselő, háztulajdonos és egy népes családnak ingó törzské. Ezek a „Füstölő“ által önismeretre jutnak, meglátják benne hű képmásukat, ezek irtóznak attól, hogy a büdös goj megismeri őket a „Füstölő“-ben, irtóznak attól, hogy a „Füstölő“ megtisztítja a zsidópestises légkört, ami nagy csapás lehetne; mert ha egyszer a goj tisztán lát és megismeri a Jákob letrát, melyen oly magasra vitte a Jehova a zsidókat, könnyen akadnak gojok, kik alattuk elfüreszelik a letrát és lepotyognak, és végzik a hol kezdtek a fűzfapinál. Csak keresztényektől vásároljunk.

A „Füstölő“ félelmes szer, már a szolgabírónál is följelentették.

Tabon — a magyar Bródiban — is volt keresztény házmotózás. A tiszta-eszlári vértanu-leány miatt két zsidó följelentésre a szolgabíró házmotózást rendelt el, mert a zsidók följelentése szerint az odavaló borbélynál antisemita titkos óji összejövetelek tartatnak és házában antisemita röpírat fabrika van. Az éjnek idején megjelent pandurok találtak Morpheus karjaiban mélyen elszenderedett családot, röpíratok helyett borotvákat, köpülőket, ollókat és piaccákat. Ez utóbbiak láttára a zsidók félelme megszünt. A szappant most az értelmes borbély a szolgabíró használja el.

Ha Tabon a lopott katonai pokróczok kikutatásában oly gyors lábakon járnak a t. pandur urak, akkor felső Tolnászelen egytől-egyig megkerülnek, hol lovízfáczió alkalmával nekem felűntek a szép pokróczok, melyek zsidók által áruáltak.

A kis pékheni Syulai.

— Mint a zsidó tandíjás hallgatók hajhászója. —

Hirt, nevet és tapsot sóvárgva beszéde dühösen:

„Juda-faját bántják, égre kiáll ez a „bün.““

„Szégyen száll a Petőfi, Deák emlékeztetire...“

Sok „tandij-mentes“ tapsola rengetegül.

Lesz kültő kiadód, dísan fizet ám a zsidó is,

Tedd bele gombádat, legyen előszav az.

Hangzik még füleidben a taps, ragyog arczód örömtől,

Mind a zsidók voltak akkor a lelkesülők.

Fricska.

Szimpla rózsza és a dupla számán.

Schwitz mann: Khölönös, hojd némely dámák mesziről brilliántoknak tetszenek, közelről meg csak szimpla rózsának látszanak.

Keresztény hölgy: Mi is egy vagyunk a zsidó gallérokkal, kik mesziről oroszánoknak, látszanak, közelről meg dupla számarnaknak.

A zsidó „Nemzet“ Csernatonyja.

„Ellenőr“ és a „Hon“ összekelt egy napon, Mert olvasó, haszon kevés vala nagyon.

Az altató dajkák szörnyszülött „Nemzet“-et Dédelgetnek, s nyujtnak „édes“ élvezetet

A mamelukok pártnak.

Nem kedves a gyermek, nem kell a nemzetnek, Melyet elvtagadók, „nagyság“-ok vezetnek...

Ilyenek nem ártnak

Antisemitáknak. E talpnyalók serge

A zsidók horgán van. Isten is megverte.

Bölcsesség nem mindig párosul óz hajjal,

Feltűnni vágyókat fogadják kacajjal,

Bár arany borjut is víz. Juda-faj néktek,

Miniszteri székért oly sóvárgva étek.

„Ti szegény tatárok!“

Eszlár-ügy elalhat többiek módjára,

Baryt és a többit lúzhajtátek fura.

Büntetétek késik, de kegyetlen lesz majd

Egyptomi csapás sujta majd e gaz fajt.

Pénz után sóvárok!“

A hiénák raja fosztogathat ismét...

Csak közölgesd „Nemzet“ a vén csahos cikékt.

Fricska.

A tudálékos pápai rendőrkapitány.

A pápai jakheczek zsinagógájának átellenében virágozó „Istóczyhoz“ czimzett fogadó ablakába kitétetett a „talrud zsidó“ röpírat. Uezezu! Be is csörtet a budapesti rendőrség nemes tulajdonait öröklő főkapitány az antisemita vendéglőshöz. A „talrud zsidó“-t kivételti s az „Istóczyhoz“ czimtet letérültetni rendeli, czitálván oktondi kokabjából egy olyan paragrafust, mely a vallásháborítást büntetendőnek tartja. Persze Istóczy inádjója se tágit a „48“-ból, s apellál az intézkedés, s a rája mért bíróság ellen. Majdha a zsidók által megfizetett kapitány feje lágya benő, megtudja azt, hogy a vallásháborítást a keresztény bevet, de nem a megtört zsidók pénzsóvár vallására vonatkozik. Óh zsidók pénze, de nagy a befolyásod.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Tisztelt munkatársainkat felkérjük, hogy a „Füstölő“-hum. naptárába szánt dolgozataikat mielőbb sziveskedjenek beküldeni. A szerkesztő e naptárt páratlanul akarja tenni e nemben; legyenek rajta t. munkatársaink is. Ide vele hát mindazzal, a mi jó, jó élecek társaságába. Elles legyen, mint az eszlári sakterek feunen villogó kése, s találó a jordán gyalázatos turpisságaira, melynek kiderítése és ostromlása minden magyar érdekében áll. — **T. János** urnak (Malaczka). P—s ur igen sajnálja, hogy nem lehetett szerencsés önnel találkozni; különben azt mondja, hogy a vele közlendők postai uton (szerkesztőségünkbe czimezve) is elintézhettek. Üdvözlétünket! — **Izrael** utja. Tarka kutya, tarka stb. — **Korbács**. Izeg balladája gondos átdolgozás után közölhető lenne. — **Megjött**.“ Nem érdemes, hogy a lapban is jöjjön. A szikrák közül jön a második; az első nem az öné! — **S. Iván**. Nincs bennök sem tartalom, sem humor. — **M. Z.** Idéltenség, ferde nézetek, annál ferdebb okoskodások. — **H. I.** A sakter nótája csak gyöngye verselmény. — **S. I.** Annak a „thüringetnek thodata“ még hideglelést is okozhatna. A papírkosár azonban megfogja menteni az olvasókat. — **Lulu**. Rosz. — **Kesergő**. Keserű! — **A. E.** „Közöny“ nem lapunkba való. „A zsidó“ jól indul; a végén érdektelenné válik. — **Szögedi nóta** Gyenge biz'a! — **Botond**. A beküldött két daraból itelve a többire, nevezett 50 darabra, nem vagyunk kíváncsiak. — **Egy obsit**. Megrövidítve. — **Tömör** Gyözök. Csak humor kellene bele! — **Pipaszurkáló**. Igen köszönjük. — **L. L.** A kérdéses czég tulajdonosa zsidó.

Az e számhoz kapcsolt három különféle mellékletet a f. olvasók különös figyelmébe ajánljuk. — Uj „Fejtörő“ e számban nem közlünk, a multkor feladott „Fejtörő“ megfejtése stb. a borítékon van.

Abonnements-Einladung

auf den am 1. November 1882 beginnenden I. Jahrgang der

antisemitisch-humoristisch-satyrischen, illustrierten Monatschrift

„REBACH“.

Als vor einem Jahre die erste Nummer unseres, nunmehr in den II. Jahrgang tretenden ungarischen antisemitisch-humoristisch-satyrischen Blattes „Füstöl“ der Öffentlichkeit übergeben wurde, thaten wir dies in der, wie die Zeit lehrte, vollkommen gerechtfertigten Hoffnung, daß das unbefangene ungarische Lesepublikum unser eigennütziges, auf das Erreichen der wahren christlichen Völkereinheit und Emancipation von den immer drückender werdenden Fesseln des Judenthums gerichtetes Streben würdigen, und uns durch thätkräftige Unterstützung und Wohlwollen in unserem Wirken beistehen werde. Der Erfolg zeigte, daß wir uns nicht getrrt haben, denn der sich allseitig kundgebenden werththätigen Parteinahme und Unterstützung zufolge, deren sich der „Füstöl“ in allen Kreisen der christlich-ungarischen Gesellschaft während des kurzen Zeitraumes eines Jahres zu erfreuen hatte, fand der „Füstöl“ eine derartige, stetig im Zunehmen begriffene Verbreitung, daß wir nunmehr in der angenehmen Lage sind, die ungarische Ausgabe desselben vom 1. November ab **zweimal** monatlich erscheinen zu lassen, und kühn behaupten können, der „Füstöl“ sei das meistgelesene und weitest verbreitetste ungarische Witzblatt.

Um den aus allen Theilen des Landes uns zahlreich zugehenden Aufforderungen und Nachfragen Genüge zu leisten, und um auch nach unseren bescheidenen Kräften zur Verbreitung der sich naturgemäß immer mehr entwickelnden, weil dem Bewußtsein des hartverletzten Rechtsgeföhles entspringenden anti-jüdischen Strömung beizutragen, haben wir uns entschlossen, unser humoristisch-satyrisches Organ „Füstöl“ vom 1. November l. J. ab unter dem Titel **„REBACH“** auch in deutscher Sprache, und zwar vorläufig **monatlich einmal**, (am 1. eines jeden Monates) erscheinen zu lassen, damit hierdurch auch unseren ungarischen Mitbürgern deutscher Zunge Gelegenheit geboten werde, sich an den geistvollen Schwänken, satyrischen Geißelungen des in seiner Corruptheit und jeder Moral baaren Börsenphilosophie für die Kritik und die Satyre eine so unendliche Fülle des Komischen, und so viele Blüten bietenden Judenthums, launig zu unterhalten, und durch kleinere, auf die actuellen Stadien der nunmehr in drei Großmächten Europas ernstlich auf die Tagesordnung der vorläufig blos socialen Discussion gesetzten, und durch keinerlei Judenkniffe mehr von derselben wegzudrängenden Judenfrage bezüglichen Aufsätze, über selbe am Laufenden erhalten zu werden. Es ist eine allbekannte, nicht abzuleugnende Thatsache, daß in vielen Fällen dort, wo ernste Motive und oft die logischsten Argumentationen nicht mehr verfangen wollen, und sich als unzulänglich erweisen zum Erzielen der beabsichtigten Wirkung, **die Macht der Satyre und des gesunden, urwüchsigen Humors sich als so wichtige Waffen zu erweisen pflegen, die nie den beabsichtigten Erfolg verfehlen!**

Welch große Blüten, welch drahtlich-komische, ja klägliche Rolle das Judentum trotz seiner riesigen, die ganze Welt gleichsam in den Bannkreis seiner schänden Capitals Macht ziehenden Welt Herrschaft stets zu spielen gezwungen ist, sobald ihm herzhast, mit den Waffen des Geistes und einer, aus den Thatsachen einer tausendjährigen Geschichte sich mit zwingender Gewalt aufdrängenden Logik an den kocheren Leib gerückt wird, — dies erhellt, ganz abgesehen von den Vorkommnissen der Vergangenheit, zur Genüge aus der Geschichte dieses einen, bereits zur Reize gehenden Jahres.

Vom ersten Auftreten der Judenverfolgung in Rußland, dem hierüber vom Ural bis zum Cap Finis terre angekimnten hämischen Zeter- und „Gewalt“-Geschrei der internationalen Judenpresse, dem Hinübersegeln der „grausam vertriebenen“ russischen Juden nach Amerika, dem, gelegentlich der, zu Gunsten dieses arbeitsscheuen Geschlechtes überall eingeleiteten Geldsammlungen uni sono angestimmten lügenhaften Gemaischels der Judenzeitungen, „laut welchem ganz Amerika vor Freuden außer sich sei, und kaum erwarte, diese erprobten Arbeitskräfte mit offenen Armen empfangen zu können“ — bis zu dem unter homerischen Gelächter der richtig urtheilenden Menschheit erfolgten gewaltigen Fußtritt, mit dem die arbeitssamen, überseischen Staaten das faule und lichtscheue, zu jedem ehelichen, productiven Schaffen absolut unbrauchbare Gellächter der russisch-polnischen Chassidim über den Ocean zurückpedirte, oder, um den beschönigenden Ausdruck der Judenpresse zu gebrauchen, zum Entsetzen des kaum einigermaßen frei aufatmenden russischen Volkes wieder „reparirte“; — vom ersten, vagen Auftauchen der Gerüchte über jenen fanatischen Mord, der heute vor dem königlichen Gerichtshofe zu Mytyegyhaza verhandelt wird, während dessen Verlaufes Juda in seiner, durch das gemeinsame Schuldbewußtsein erzeugten feigen, kopflosen Todesangst Himmel und Hölle in Bewegung setzte, um auf die lächerlichste Weise die Vertuschung und Verbündelung des Verbrechens zu ermöghchen, von seinem in dieser tobwüthigen Mordaffaire bis heute fortgesetzten frivol-cynischen, trotz seines gleichnerischen Raffinements und Schlaueit in seiner drahtischen Komik für die Geißel der Satyre eine Fülle des reichsten Stoffes bietenden elenden Verhaltens, bis zu den letzten kläglichen Versuchen, die es in der jüngstverfloffenen Zeit machte, um die immer concreter auftretende antisemitische Bewegung durch Vereitelung ihrer letzten gewaltigen Rundgebungen, und feigen Denuncirung ihrer Leiter und Führer, zu ersticken, und das gegen Juda aufziehende Strafgericht mit knoblauchduftender Faul abzuwehren, — bot und bietet Kol-Israël die reichste, dankbarste Ausbeute für die Fuchtel des Witzes und Humors. Die Aufgabe, die sich der **„REBACH“** gestellt, bildet vor Allen die unnachlässliche, schonungslose Geißelung der spezifisch-jüdischen Uebergriffe, die rücksichtslose Bekämpfung der in allen Schichten der Gesellschaft sich breitmachenden, gleichfalls auf jüdischen Ursprung zurückzuleitenden allgemeinen Corruption und Sittenverderbtheit, das kräftige Zurückweisen und gewaltsame Zerstreuen der auf literarischem und hauptsächlich publizistischem Gebiete zu unumschränkter, auf die schändlichste, verwerflichste Art mißbrauchten

Előfizetési felhívás

a
h a v o n t a k é t s z e r m e g j e l e n ő

czimü
antiszemitiko-szatyrikus és humorisztikus
képes lap
II. évfolyamára.

Szerkeszti és kiadja: BARTALITS IMRE.

A füstölés nagy munkájának most már második évfolyamába léptünk; s miként a magas szirtre feljutott vándor, ki zihálva bár, de örömmel tekint alá a fáradságos utazást jutalmazó szép táj panorámájára, — akként mi is önérzetesen fűjjük ki magunkat, mert kitűzött célunkat, egyelőre sysiphusinak látszott óriási lépésekkel haladva, valahára elértük, úgy: hogy bátran elmondhatjuk, miszerint vállalatunk a zsidóban telhetetlen napi sajtó túlnyomó részének ellen-

szenves magatartása és agyarkodása daczára is oly népszerűségnek és pártolásnak örvend, minővel nálunk lap Magyarországon csak kevés dicsékedhetik.

Szurtos, étvágyrontó, de egyúttal hasznos feladatot végzünk, mint az izletes kolbász hüvelyét nyers korában tisztító hentes, s működésünk nagyban hasonlít a járványos betegeket ápoló orvoséhoz, ki helylyel közel az emberi test kinövésein undorító operatiót is végez: nekünk azonban a szemita üzelmeken mélyen felháborodott közvélemény buzdító szava s honfitársaink jajveszéklése talizmánul szolgál, s nemcsak megment bennünket a csömör által okozható haláltól, hanem még ösztönt is ad arra, hogy nagyszabásu intenióinkhoz híven, kiméltlen erélylyel bombázzuk humorunk pánczélos fregattjáról a közép-kori, vértzomjazó fanatizmusra alapított s társadalmi jólétünkkel együtt magyar nemzetiségünket is komolyan fenyegető s a tiszta-eszlári sakterral solidaritást valló philosemita áramlatot, mely írók, tudósok, művészek, képviselők s hivatalnokok keblébe már úgy beette magát, mint bundába a moly.

Napoianu Dániel, Farkas Traján, Pulay Károly, Kardos János Zsigmond, Fiedler Károly, Chamilla Miklós, Domján Ilonka, Csöke Lajos, A. Dobra G. dobri Kasino, Avram Miklós, Eördögh Gyula, Bereczky Ferencz, Bánkóvy S., Bingert János, N. N. plebános, Szokolay István, Dupcza Gusztáv, Gábler Hubert, Kneztits Vincez, Tornoy István, Boer Ilona, Bilszky Ferencz, K. Berta, Dudich István, Néppesy Károly, Demidör Ignác, Olajos József, Fonay Imre, Az 1888. sz. előfizető.

A kitűzött jutalmakból a Du-Mesnil-Marigny-féle „A zsidókról“ című füzet egy-egy példányát Gaál Sándor, Kardos János Zsigmond, Szokolay István, Hadzsega Miklós, Csöke Lajos, Lamos András, Fiedler Károly, Blaskovich Gyula, Kolpaszky Róza és Popovits Imre; a „Solymosi Eszter vagy a tiszta-eszlári gyilkosság“ című füzetkének 10—10 példányát pedig Géczy Iván, Karsay Lajos, Millian Antal, Barabás Istvánné és Fülöpp József t. előfizetőink nyerték.

A jeles hazafi Simonyi Iván országgyűlési képviselő által szerkesztett s kiadott „Westungarischer Grenzboten“ a drezdai nemzetközi antisemita kongresszus állandó bizottságának pénzalapjára oly sikerrel indította meg a gyűjtést, hogy pár nap alatt e lapnál 500 frt gyűlt egybe.

A begyűlt pénzből első sorban fedezetelni fognak a kongresszus által (Istóczy Gyózó fogalmazványja szerint) elfogadott manifestumnak az uralkodókhoz, kormányokhoz, az összes európai és amerikai hírlapokhoz, sat. való megküldési költségei, s a központi nemzetközi antisemita irodának Drezdában való berendezési költségei, sat.

Az „Alliance israélite universelle“ mintájára most már szervezve van egy „általános keresztény szövetség“ is, a melynek irodája ideiglenesen Chemnitzben Szászországban van.

A „Westungarischer Grenzboten“ példájára, a nemzetközi központi antisemita iroda részére a „Füstölő“ szerkesztősége is elfogad pénzbeli hozzájárulási összegeket, a mely összegek a „Füstölő“-ben nyilvánosan nyugtáztatni fognak.

Járuljon kiki tehetsége szerint filléreivel a szent ügy előmozdítására!

A „Füstölő“ szerkesztősége.

Pályázat.

Egy felvidéki keresztény nagybirtokos, a vidékebeli népek a zsidó kereszmárosoktól és boltosoktól való elvonása céljából saját számlájára fogyasztási csernókat tart, a melyben a legjobb minőségű gyarmati árúk, vasárúk, kőtel-, kefe-, rővidárúk sat. oly olcsó áron árulhatnak, amint egy zsidó kereskedő se képes a közönségnek azokat adni. A raktárban folyton 15 ezer frt értékű áru van elhelyezve.

Ezen árucsernók üzletszerű kezelésére, valamint a szinte a kérdéses nagybirtokos által tartott helybeli posta teendőinek elvégzésére kerestetik egy kifogástalan jellemű keresztény egyén, a ki a posta-expeditori kezelést tudja, s a kinek a magyar, a német s a tót nyelvet bírnia kell. Fizetés 400 frt készpénz, 22 hektoliter gabona, egy nagy kert szabad használatra, egy hold burgonyaföld, nyolcz öl tűzifa, 10% az árucsernók tiszta jövedelméből és szabad lakás.

Az ezen állomásra pályázni akaró keresztény egyének felhívtnak ajánlataikat, bizonyítványaikkal együtt f. évi október 8-áig a „Füstölő“ szerkesztőségéhez beküldeni.

A drezdai kongresszusi állandó bizottságtól.

Mindazon lapok szerkesztőségei, a mely lapok nincsenek zsidókézből, vagy zsidók által nincsenek befolyásolva, bármely politikai, társadalmi vagy nemzetiségi irányuak legyenek is, színtoly udvariasan mint sürgősen megkerestetnek az iránt, hogy lapjuk egy számát Schmeitzner Ernő kiadó-könyvkereskedő urhoz Chemnitzbe (Szászország) küldeni sziveskedjenek.

Ugyazint a föld mindazon egyletei, a melyek zsidóellenes irányzatot képviselnek, felkérhetnek címüknek a nevezett urhoz való beküldésére.

Valamennyi, zsidók által nem befolyásolt lap felkéretik ezen hirdetést szembetűnő helyen lenyomatni.

A nemzetközi zsidóellenes kongresszus állandó bizottsága.

H I R D E T É S E K.

Antiszemita jelvény (melltű) tiszta ezüsből, darabja bérmentes küldéssel (ha az összeg postautalványon előre küldetik be), 1 frt 25 kr. Megrendelhető a „Füstölő“ kiadóhivatalában.

Abonnements-Einladung.

Die im Dezember 1879 von Pinkert-Waldeg in Dresden als Wochenblatt begründete, seit dem 1. Januar 1881 zweimal wöchentlich, und seit dem 1. April 1882 täglich erscheinende

Deutsche Reform

(eingetragen unter Nr. 1224 im Post-Zeitungs-Cataloge)

ist das Organ der antijüdischen deutschnationalen Reformpartei der Anwalt des werththätigen Volkes gegenüber dem internationalen Manchesterthum und Völkchenliberalismus, das von allen Seiten total unabhängige Central-Organ der antisemitischen Bewegung in Deutschland, Oesterreich und Ungarn, mit einem Worte: ein unerzähltes und in scheinbarer Weise den Uebermuth und die Herrschaftsgelüste des modernen Judenthums kämpfendes Tageblatt, das sich zum Vermittler des ehelichen Geschäftsverkehrs gemacht hat und demzufolge (fast das einzige Blatt der Welt) alle Inzerate von jüdischen Firmen, von Klammehelben, Ramschern, Wanberlagern, Geheimmittelschwündern u. s. w. konsequent zurückweist. Es bringt täglich politische und volkswirtschaftliche Leitartikel, bespricht in volksthümlicher und promptester Weise die politischen Vorkommnisse und Mißstände der Gegenwart, unterrichtet über alle thatsfächlichen Vorgänge, welche das jüdische Raffinement, die jüdische „Intelligenz“, die jüdische Ueberhebung und die jüdische Frechheit zu Tage fördert, bringt stets die neuesten Nachrichten, Coursberichte u. s. w. und bietet endlich im Feuilleton stets gediegene ferndeutliche Erzählungen und Original-Novellen, Besprechungen über Theater, Künste, Literatur u. s. w., so daß es jedem w a h r b a f t i b e r a t e n deutschen Manne für das Geschäft und den häuslichen Verd auf's Warmste empfohlen werden kann.

Das Abonnement beträgt bei sämmtlichen Postanstalten Deutschlands und Oesterreich-Ungarns nur **M. 2.50 pro Quartal** exl. Postgeb. bei freier Zufendung ins Haus. — Inzerate nur anständiger Firmen, pro Geshpaltene Zeile 10 Pf., finden durch die „Deutsche Reform“ weiteste und zweckmäßigste Verbreitung.

Mit Probeblättern steht jederzeit gern und portofrei zu Diensten Die Expedition der „Deutschen Reform“ Dresden.

A „Füstölő“ kiadóhivatalában megrendelhető: „Solymosi Eszter vagy a tiszta-eszlári gyilkosság.“ Irta: M. Gy. 10 pld. ára 50 kr. 100 pld. ára 3 frt. 30. kr. Az összeg beutalványozása mellett bérmentve.

Csak keresztényeknél vásároljunk.

SIREMLEK

rendkívül nagy választékban

Gerenday A.

első orsz. márványgyárosnál,
Mária Valéria-utca 2.

MONASZTERLY és KUZMIK utódai

udvari divat-áru szállítók.

Budapest, váci-utca 17. sz.

SCHULLEK SÁNDOR,

késműves mester Budapestben
Király-utca 21. szám a.

Finom asztal- és zsebkecsék, mézárók bardiók és
szerszámok, angol borotvák, sal. jótállás mellett.
Mindennemű javítások elfogadottnak.
Postal megrendelések a vidékre utánvét mel-
lett eszközöltetnek.

LŐRINCZ ISTVÁN
lábbeli-gyára.

Budapest, VI. muzeum-körút
5. szám.

Sinkó József

termény-bizományi, fűszer, köszén, ce-
ment, pala, olaj, gazdasági gépek, kaut-
schuk-takarók, gabna-ponyvák, gabna-
és gypju-zsákok stb. üzlete.

Budapest, VI., uj-utca 1. sz.

KIRCHKNOFF és ADÁM

férfi és női harisnyák, kapczák, gallé-
rok, kézelők, ingbetétek és zsebkendők,
bőr-, czérna- és posztókesztyűk raktára.
Budapest, Ferencziek tere 2. sz.

SZURMÁK V.

ezelőtt **SZURMÁK J. és fia**
arany, ezüst- és drágakő-ékszer üzlete.

Budapest, kigyó-utca 4. sz.

Özv. Gyimóthy Karolyné

férfi lábbeli készítő.

BUDAPEST,

kecskeméti-utca 5. szám.

Wetzer Pál

rumburgi vászon, kész női és férfi fe-
hérmű raktára,
„a szép magyar nőhöz“.

Budapest, nri- és koronaherezeg-
utca sarkán.

HEYEK ADOLF

BUDAPESTEN,

Szervita-tér és sütő-utca sarkán
a „vadászhöz“

különpapok, szabókélekek, szövött árúk, fél-
női harisnyák és divat-czikk raktára.

Ebenführer György

fűszer- és vegyesáru-kereskedése
„a gyöngytyűkhöz“

BUDAPEST,

VIII. ker., kőfaragó-utca 5. szám.

Kühne H.

GAZDASÁGI GÉPGYÁROS

Mosonból

ezemmel tisztelettel meghívja a nagyérdemű közön-
séget ugyan megnyitott raktárának

BUDAPESTEN

VI. kerület, váci-körút 21. szám a.

szíves meglátogatására.

KOLLARITS JÓZSEF és fia

kész fehérnemű, vászon, asztalnemű
és szövött árúk gyári raktára,

az „Ypsilanti“-hoz.

Budapest, váci-utca 5. sz.

KÜLÖNÖS FIGYELMERE MÉLTÓ.

A hirneves dr. **Forti**-féle

sebtapasz

mely rendkívüli győzereje, eloszlató
érelő s fájdalmat csillapító hatása ál-
tal leggyorsabb, legbiztosb s egysze-
r-mind gyökeres gyógyulást eszközöl
különmű bajokban. Egy csomag ára
50 kr., nagyobb csomagé 1 forint
használati utatitással együtt, postán
küldve 20 kral több.

Központi küldeményező raktár Budapestben:

TÖRÖK JÓZSEF gyógyszerész unál király-
utca 12. sz.

Bécsben: Pleban F. X. gyógyszerárában, Istvánér 1. sz. Dr. Girtler F. gyógyszer-
árában, Freitung 7. sz. — Frits G. és R. gyógyfő-keresek. Bräunerstrasse 5. sz. —
Grázban: Nedwed A. a Mur-téren — Prágában: Fürst József gyógyszerárában
Poric 1071. II. — Jassyban: Engel J. gyógyszerárában.

Továbbá kapható Budapestben: Pillich F. udv. gyógyszerárában nagy (B) korona-
utca. — Pataky K. gyógyszerésznél korona-utca 26. szám. — Ifj. Wagner J. gyógyszer-
városbáztéren. — Schernhoffer K. öz. a „nagy Kristófhöz“ címzett gyógyszerárában,
Kristófer sarkán és Dr. Wagner D. gyógyszer, váci boulevard 59. — A lipótvárosi
gyógyszert nádor-utca 2. — Szupa Gy. gyógyszer, a Kalvintéren. — Urbán J. király-utca
98. sz. — Thalmayer és Seltz droguisták, nádor-utca. — Kochmeister Frigyes utó-
dainál droguisták, nagy korona-utca 22. sz. — Neruda N. droguista, hatvani-utca
7. sz. — Pillich F. különlegességek raktárában, keresési udvar 8. sz. — Telkessy J.
udvari gyógyszer. a várban. — Vlassek E. gyógyszer. a Krisztinavárosban. — Frumm J. gyógyszer.
és Schwartzmayer K. gyógyszer. viziváros fő-utca. — Eisdorfer G. gyógyszer, Tabán-
ban (Ráczváros) fő-utca. — Alsó-Lendván: Kiss B. nál. — Aradon: Kosznay M. és
Schäffer A. gyógyszer. uraknál. — Berettyó-Ujfalun: Sárréthy L. — B. Csabán: Varságh B.
— Búd-Szent-Mihályon: Lukács F. — Debrecenben: dr. Rothschnek V. E., Tamássy K.,
Götl N. és Örvényi O. — D.-Földváron: Nádhéra P. — Egerben: Köllner L. és Buzáth J.
gyógysz. — Eperjesen: Isépy Gy. — Érsekvárvót: Conlegrer J. — Gyöngyösön: Vozáry
T. — Győrött: Müller K. — Huszton: Keresztes S. — Jászberényben: Teschler E. és
Merkl J. — Kaposvárt: Keckéssy T. és Babocsay K. — Kassán: Koregató A., Wandra-
schek K., Megay G. és Hegedűs L. — Karcagban: Báthory B. — Késmárkon: Gens-
sich C. A. — Komáromban: Grötschel Zs., Schmidthauer A. és Kirchner M. — Kun-Mada-
rason: Jung K. — Losoncban: Kirchner D. és Plichta L. — Léván: Boleman Ede. —
Makon: Nagy A. — Mező-Berényben: Baranyi M. — Mező-Kászyon: Rátz Gy. — M.-Tu-
ron: Borbás J. — Miskolcban: Dr. Csáthi, Szabó, Mayer R., Ujházy K. és Dr. Szabó Gy.
gyógysz. — M.-Szigeten: Héder L. — Mitroviczán: Krstonics A. — Nagy-Kaniszán: Pra-
ger Béla és Belus J. — Nagy-Károlyban: Füleky P. és Koricsánsky L. N.-Kőrösön: Med-
veczky Gy. — Nagy-Szombatban: Pántotsek R. — N.-Váradon: Huzeella M., Molnár J. és
Nyiry Gy. gyógy. — Nyiregyházaán: Korányi J. gysz., Szopkó Alfr., és Lederer I. gyógy-
és Kovács S. — Pakson: Malatinsky S. — Perjámoson: Reinholz F. — Pécsen: Sipócz J.
Pozsonyban: Piszatory P. — Putnokon: Fekete N. — Rimaszombatban: Hamaliár K. —
Rosnyon: dr. Pósch J. gysz. és Hirsch J. N. — S.-A.-Ujhelyen: Medveczky A. és Pintér F.
— Sümegen: Stumborsky L. — Szathmáron: Bossin J., Dr. Lengyel J. és Szobórmányi
J. gyógy. — Szegezen: Kovács Albert. — Sz.-Fehérvárott: Braun J. és Diaballa Gy.
gyógy. — Székelyhidon: Szabó J. — Szombathelyen: Simon Gy. és Rudolf A. — Tarpán:
Monó J. — Temevárott: Tárcazy I. és Jahner C. M. gyógy. — T.-Ujlakon: Roykó G. —
Técsön: Ágoston Gy. — Tokajban: Reiner D. — Ungvárott: Lám S., Fränkel M. gyógy. —
Krausz A., Speck J. és Peltárszky A. — Vácban: az irtalm. gyógy. — Veszprémben:
Ferenecz K. — Villányon: Fekete E. — Zircen: Teffel J. — Erdélyország. Deésen:
Roth P. — Brassón: Schuster K. L., Gyertyánffy és társai. — Kolozvárt: Valentini A.
és Biró J. — M.-Vásárhelyt: Bucher M. — Segesvárt: idős Mittelbacher J. B. —
Szászváros: Graffius J. — Sepszi-Szent-Györgyön: Beteg B. és Ötvös P. — Tövisen:
Stafkovich J. — Zilahon: Weisz S.

Ezen kitünő hatása, nem éleggé ajánlható gyógytápasz készítője:
Forti László. Lak.: Budapest, I. ker. Nádor-utca 3-ik szám